

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Martiny Radkové, Ph.D., a soudkyň JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a Mgr. Barbory Berkové v právní věci žalobkyně V. S., se sídlem H. 857, O., zast. Mgr. Iljou Spurným, advokátem se sídlem Masarykova třída 795/41, Olomouc, proti žalovanému Státnímu úřadu inspekce práce, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 11. 2014, č. j. 3723/1.30/14-2, ve věci pokuty za správní delikt (nelegální práce),**

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne **10. 11. 2014, č. j. 3723/1.30/14-2, se ruší a věc se** vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni k rukám advokáta Mgr. Ilji Spurného, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 11.228 Kč.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí, jímž žalovaný snížil pokutu z částky 250.000 Kč na částku 60.000 Kč a ve zbylé části zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj se sídlem v Ostravě ze dne 11. 8. 2014, č. j. 12610/10.72/14/14.3. Správního deliktu se žalobkyně dopustila tím, že ve dnech 9. 8. 2013, 11. 8. 2013 a 12. 8. 2013 umožnila E. P. výkon závislé práce pomocné síly v pekárně na své provozovně - pekárně Tiefenbach - mimo pracovněprávní vztah, tedy umožnila jí výkon nelegální práce.

[2] **Žalobkyně v žalobě** namítala, že:

1. se správního deliktu nedopustila a nebyl jí prokázán. Žalobkyně správnímu orgánu I. stupně doložila dohodu o provedení práce den po kontrole elektronicky. Výpovědi E. P. si vzájemně protiřečí.
2. Je nesprávný argument správního orgánu, že je nepravděpodobné, že by si E. P. dne 12. 8. 2013 nevzpomněla, že dne 9. 8. 2013 cokoli podepisovala. E. P. se domnívala, že je kontrolovanou osobou ona, byla si vědoma, že nenahlásila úřadu práce jakožto uchazečka o zaměstnání nástup do zaměstnání, a proto vypověděla, že nemá sepsanou žádnou smlouvu nebo dohodu. Ostatně takto nepochybila poprvé.
3. Správní orgán nemůže dávat k tíži žalobkyni, že nebyla přítomna kontrole, když jí sám sdělil, že její přítomnost není třeba. Pokud by byla žalobkyně poučena o nutnosti přítomnosti, předložila by doklady, které má umístěny v kanceláři v patře nad pekárnou. Tam má přístup jen ona a její zástupkyně paní M.. Hned následující den ráno žalobkyně smlouvy elektronicky zaslala úřadu.
4. Pracovní smlouvy má mít zaměstnavatel v místě pracoviště, a to žalobkyně měla. Jen byly uzamčeny v kanceláři a nebyly umístěny volně přístupné v pekárně. Žalobkyně měla být v tomto směru řádně poučena, včetně důsledků nesplnění výzvy. Inspektorka však žádné dokumenty nepožadovala.
5. Není zřejmé, k čemu uvedla ve svědecké výpovědi E. P., že „souhlasí“. Nelze tak dovozovat, že potvrdila svou výpověď při kontrole.
6. Správní orgány nezdůvodnily, proč přikládají větší věrohodnost sdělení E. P. při kontrole a nevypořádaly se s rozpory v jejích výpovědích. Pokud tyto rozpory byly, měl vést úřad další dokazování.

7. K protokolu z kontroly neměla žalobkyně možnost se vyjádřit, nebyla u kontroly. Závěry správních orgánů o tom, jak byla žalobkyně telefonicky poučena, jsou spekulací.
8. Důkazy byly hodnoceny izolovaně, správní orgán nepřihlížel k důkazům svědčícím ve prospěch žalobkyně.
9. Žalobkyně napadla i uloženou povinnost k úhradě paušální částky nákladů správního řízení, neboť správní řízení nevyvolala.
10. Žalobkyně nesouhlasila s tvrzením žalovaného, že svědecká výpověď nemá nahrazovat protokol o výsledku kontroly a že svědecká výpověď jen slouží k upřesnění zjištění z kontroly. To je v rozporu s § 50, § 51 odst. 1 a § 52 správního řádu. E. P. vypověděla, že měla uzavřenou dohodu o provedení práce od 9. 8. 2013 a s tím se měly správní orgány vypořádat.
11. Správní orgány měly vyslechnout zástupkyni žalobkyně paní M., jak to žalobkyně navrhla ve správním řízení. Paní M. dohodu (podepsanou žalobkyní) s E. P. uzavírala, dávala jí dohodu dne 9. 8. 2013 k podpisu.

[3] **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** poukázal na to, že v době kontroly byla zjištěna u žalobkyně v pekárně E. P., když odebírala od „rohlíkovače“ korpusy na koláče a dávala je na plech. Žalovaný ocitoval doslova její výpověď při kontrole. Správní orgány přiložily vyšší vypovídací hodnotu vyjádření E. P. učiněné při provádění kontroly, kdy tato výslovně uvedla, že nepodepisovala žádnou smlouvu ani dohodu. Je velmi nepravděpodobné, že by si dne 12. 8. 2013 nevzpomněla, že dne 9. 8. 2013 něco podepisovala. Sama uvedla, že si práci zkouší, zda jí bude vyhovovat, jelikož jezdí do práce 10 km na kole. Práce na zkoušku je jedním z klasických způsobů zastírání nelegální práce (srov. rozsudek NSS čj. 6 Ads 46/2013 – 35). Přítomnost kontrolované osoby při kontrole není nezbytná a neměla vliv na závěry správních orgánů. Žalovaný nedisponuje žádným objektivním důkazem, který by vyvrátil tvrzení žalobkyně, že byla poučena o nepotřebnosti v místě kontroly. Podle žalovaného by to však bylo její přirozenou reakcí. Žalobkyně tvrdí, že pokud by jí bylo sděleno, že se má dostavit ke kontrole, aby předložila smlouvy, tak by přijela a předložila by je. K tomu žalovaný uvedl, že žalobkyně věděla, na co se kontrola zaměřuje a co je kontrolováno. Svědčí o tom záznam, z kontroly. Rovněž je s podivem, že žalobkyně doložila dohodu hned druhý den ráno, když údajně nevěděla, že by ji dokládat měla.

[4] K pracovněprávním dokladům se musejí inspektoři fakticky dostat, nestačí, že jsou uloženy někde na provozovně, je třeba k nim mít přístup. O tom byla žalobkyně podle protokolu poučena. Žalovaný se ohradil proti výtkám o dezinterpretaci výpovědí, pojetí označení „provozovna“ a k námitce proti výkladu slova „souhlasí“, vyřčeného E. P. při svědecké výpovědi, upřesnil, že potvrdila svou výpověď při kontrole. Vyjádření E. P., že odpracovala v pátek 9. 8. 2013 čtyři hodiny, bylo v rozporu s výpovědí žalobkyně. Skutečnost, že E. P. pracovala nejméně dne 9.

8. 2013 nelegálně, je zřejmá z jejího vyjádření z kontroly i z její svědecké výpovědi. O tvrzení žalobkyně, že E. P. při kontrole lhala, nesvědčí ani výpověď E. P. při kontrole, že již dvakrát dostala odměnu, že je v tíživé finanční situaci, přičemž žalobkyně popřela i toto a proto je její argument nevěrohodný.

[5] Protokol o výsledku kontroly neobsahuje doslovný přepis telefonického hovoru mezi inspektorkou a žalobkyní, avšak obsah je zachycen. Žalovaný přihlédl ke všem důkazům a námitkám a správní řízení bylo vyvoláno spácháním správního deliktu žalobkyní.

[6] Svědecká výpověď je relevantním důkazem, žalovaný se s ním vypořádal. Je zřejmé, že výpověď osoby hospodářsky závislé na osobě, která je účastníkem řízení, musí zákonitě vzbuzovat určité pochybnosti. Pokud je obsah výpovědi opačný než vyjádření z kontroly, je zjevné, že některé z těchto vyjádření není autentické, pokud z dalších skutečností nevyplývá opak. Důkaz navržený žalobkyní nemohl změnit názor žalovaného. Ve zbytku odkázal žalovaný na svou argumentaci v rozhodnutí o odvolání.

[7] **V replice** žalobkyně namítla, že neměla možnost dostavit se ke kontrole v 19.10 h, má dvě malé děti a hlídání by nesehnala rychleji jak za dvě hodiny. Ze strany úřadu byl kalkul nařídít kontrolu na takovou dobu. Žalobkyně nevěděla, co je kontrolováno. Je otázkou, jak by měla zajistit žalobkyně dostupnost pracovněprávních dokumentů a přitom je nemít volně přístupné. Předmětem kontroly byli i ostatní zaměstnanci, jejich doklady ihned na místě inspektoři nepožadovali. Úřad vůbec nevzal v potaz hodnotu listinného důkazu – dohody o provedení práce ze dne 9. 8. 2013.

[8] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 10. 11. 2014.

[9] Ve vztahu k žalobním námitkám soud ze správního spisu zjistil následující.

[10] Dne 12. 8. 2013 proběhla kontrola u žalobkyně v pekárně Tiefenbach, kontroly se zúčastnila zaměstnankyně žalobkyně P. H.. Žalobkyně byla telefonicky o kontrole vyrozuměna a bylo jí sděleno, že pracovní smlouvy nejsou na provozovně stejně jako dohoda o provedení práce s E. P.. Žalobkyně byla telefonicky poučena o důsledcích nedoložení kopií těchto dokladů, což může vést k závěru o výkonu nelegální práce.

[11] Podle záznamu o skutečnostech zjištěných při kontrole, E. P. při příchodu inspektorů byla na provozovně pekárny, odebírala od *rohlíkovače* korpusy na koláče a dávala je na plech, byla v pracovním oblečení. E. P. inspektorům uvedla, že je uchazeč o zaměstnání, pracuje pro žalobkyni od pátku 9. 8. 2013 (přeškrtnuto je „od února“), jako pomocník v pekárně, zatím si to jen zkouší, zda jí to bude vyhovovat,

protože jezdí na kole domů 10 km, zatím se s ní žalobkyně nebavila, zda by uzavřely dohodu o provedení práce nebo pracovní smlouvu. E. P. nic nepodepisovala, ani smlouvu, ani dohodu o provedení práce, ani dohodu o pracovní činnosti. Odměnu za práci již dvakrát dostala, žalobkyně ji nechala u pracovnice z ranní směny. E. P. je v tíživé finanční situaci, nastoupila od pátku, aby měla nějaké peníze, jinak by byla na ulici. Na dotaz na stanovenou pracovní dobu E. P. uvedla, že chodí na večer, v pátek 9. 8. 2013 byla od 18 h asi do 24 h, pak byla z neděle 11. 8. na pondělí a dnes je tu třetí den od 18 h. Na dotaz na odměnu uvedla, že ji dostává hotově, dvakrát 400 Kč.

[12] Ve správním spise je založena elektronická zpráva ze dne 13. 8. 2013 a času 8.18 h od žalobkyně inspektorce, jejíž přílohou jsou pracovní smlouvy 3 dalších zaměstnanců a dokument s názvem „P.docx“.

[13] Podle sdělení OSSZ Olomouc ze dne 14. 8. 2013 jsou přihlášení k pojištění tři zaměstnanci, E. P. mezi nimi není.

[14] Proti protokolu vznesla žalobkyně námitky a tyto byly zamítnuty dne 16. 10. 2013, odvolání proti rozhodnutí o námitkách bylo zamítnuto dne 3. 9. 2013. V žádosti o přezkoumání protokolu žalobkyně namítla, že dohodu podepsala E. P. s paní M. v den nástupu. Paní M. ani žalobkyně paní E. P. žádné peníze nedávaly, výplatní den je 20. den v měsíci. Nikdo mzdu nedostává dříve. Výpověď paní P. je zmatená a nepochopitelná. To, že nehlásila na úřad práce zaměstnání, což bylo stěžejní, je její soukromá věc.

[15] E. P. dne 30. 4. 2014 jako svědek ve správním řízení za přítomnosti žalobkyně vypověděla, že od 9. 8. 2013 dělala u žalobkyně 4 hodiny, pracuje tam doteď, měla uzavřenou dohodu o provedení práce. Tu z února, 9. 8. 2013 a 20. 10. 2013 předložila při tomto jednání žalobkyně spolu se mzdovými listy (se souhrnným údajem odměny za srpen 2013). K dotazu, kdy byla dohoda uzavřena, svědkyně vypověděla, že přišla v pátek 9. 8. 2013 na zkoušku, odpracovala 4 hodiny a poté uzavřely dohodou. Rukou je dopsáno „a v den nástupu podepsala dohodu“ a je připojen podpis žalobkyně. K dotazu správního orgánu, zda souhlasí její vyjádření učiněné v rámci kontroly dne 12. 8. 2013, svědkyně P. uvedla, že souhlasí. Na dotaz správního orgánu, zda jí byla vyplácena odměna, svědkyně P. odpověděla: „tady to máte napsaný, já už to neřeším“ a odkázala na dodané mzdové listy.

[16] Žalobkyně dne 30. 4. 2014 byla seznámena se všemi podklady rozhodnutí, a byla poučena o právu vyjádřit se k nim do 10 dnů. Žalobkyně vypověděla, že když někoho vezme na dohodu, vždy ji s ním hned uzavře, nedovolila by si jiný postup. S paní P. žalobkyně uzavřela dohodu, k podpisu ji paní P. dávala její zástupkyně paní M., žalobkyně byla na noční. V únoru podepsaly dohodu s tím, že paní P. zavolají, až se něco uvolní, což se nestalo, dohoda se nerealizovala. Pak jí zavolali, paní P. nejdříve nechtěla, pak přišla, dohoda byla nachystaná, paní M. ji dala podepsat paní P. a ta šla pracovat. Peníze jí nikdo nedával. Teď za žalobkyní byla paní P. zase, že má zase problémy s úřadem práce, znovu nenahlásila, že u žalobkyně pracuje.

[17] Správní orgán I. stupně vyvodil skutkový stav ze skutečností zjištěných při kontrole a ve správním řízení, vyhodnotil znaky nelegální práce a vyšel z tvrzení svědkyně při kontrole, že pracovala pro žalobkyni ve dnech 9. 8. 2013, 11. 8. 2013 a 12. 8. 2013. Svědkyně při kontrole potvrdila, že neuzavřela žádnou smlouvu ani dohodu a ve správním řízení potvrdila, že její výpověď při kontrole souhlasí se skutečností. Žalobkyně naproti tomu tvrdila, že dohoda o provedení práce byla uzavřena 9. 8. 2013, pouze v den kontroly nebyla na provozovně. Svědecká výpověď nemá nahrazovat protokol o výsledku kontroly, slouží k upřesnění. V případě rozporů je třeba větší autenticitu přiznat vyjádření při kontrole. Kontrola je svým charakterem překvapivá, neohlášená akce inspektorů a fyzické osoby při vyjádření nemají prostor pro přemýšlení nad důsledky, které mohou jejich vyjádření mít. Proto lépe odrážejí skutečnost, osoby nemají čas na vymýšlení si nepravdivých skutečností. Naopak ve správním řízení tento prostor mají. Navíc vyjádření ve správním řízení pro ně a účastníka řízení může mít nepříznivé následky. Pokud E. P. uvedla, že neměla uzavřenou žádnou dohodu ani smlouvu a při svědecké výpovědi ve správním řízení uvedla, že dne 9. 8. 2013 dohodu uzavřenou měla, jde o tvrzení zjevně účelové. Předmětná dohoda měla být uzavřena pouhé tři dny před kontrolou, to by její uzavření měla E. P. v živé paměti. Navíc dle dokladů předložených žalobkyní měly obě uzavřít odhodu již 4. 2. 2013. E. P. si musela být při kontrole vědoma skutečnosti, že má uzavřenou s žalobkyní dohodu o provedení práce, minimálně by měla povědomí, že nějakou dohodu uzavíraly. Uzavření pracovního poměru je v životě osoby tak významnou událostí, že si lze stěží představit, že by si na ni E. P. po třech dnech nevzpomněla. Při kontrole se vyjádřila jednoznačně, že žádný pracovněprávní vztah s žalobkyní uzavřen nemá. Mzdové listy neměly vypovídací hodnotu. Podle obsahu protokolu byla žalobkyně informována o předmětu kontroly a důsledcích nedoložení dokladů prokazujících existenci pracovněprávního vztahu E. P., jímž může být závěr o nelegální práci. Pokud by byla dohoda v prvním patře provozovny, je důvodný předpoklad domnívat se, že by to žalobkyně v telefonickém hovoru zmínila. Žalobkyně věděla, jak je předložení dohody důležité. Jistě by se pokusila situaci řešit již během kontroly. Žádná skutečnost v den kontroly nenaznačovala, že by nějaký pracovněprávní vztah byl uzavřen. E. P. to přímo popřela. Žalobkyně nenaznačila opak, ačkoli věděla, že bylo možné to po ní vyžadovat a hrozily jí sankce. Pracovněprávní vztah nebyl uzavřen mezi žalobkyní a E. P. ani v ústní formě, jak vyplynulo z vyjádření E. P.. Nebyly totiž dohodnuty na základních náležitostech smlouvy či dohody. Ani se o tom nebavily. E. P. si měla zatím práci jen zkoušet. Nebylo tedy ještě vůbec rozhodnuto, jestli nějaký vztah mezi E. P. a žalobkyní v budoucnu vůbec vznikne.

[18] K odvolacím námitkám žalovaný uvedl, že nepřítomnost žalobkyně u kontroly není v rozporu se zákonem a nelze po inspektorce požadovat, aby čekala další dvě hodiny, než se žalobkyně dostaví. Žalobkyni bylo sděleno telefonicky, že kontrola probíhá. Doklady prokazující pracovněprávní vztah musí být na pracovišti k dispozici inspektorům. Žalobkyni není kladeno za vinu, že nepředložila smlouvy, ale že umožnila výkon nelegální práce. Sama zjištěná osoba uvedla, že nemá uzavřenou žádnou smlouvu ani dohodu, žádnou nepodepisovala. Inspektoři nemohli požadovat doklad, který neexistuje. Proto byla žalobkyně poučena o důsledcích nepředložení

dohody s E. P.. Z odpovědi E. P. bylo zřejmé, že neměla uzavřenou žádnou smlouvu, a to platí, i kdyby nerozlišovala jednotlivé smluvní typy. Nebylo sporné, že E. P. vykonávala závislou práci. Sporné bylo, že byla vykonávána mimo pracovněprávní vztah. Z odpovědi E. P. ve správním řízení, že „souhlasí“ její výpověď při kontrole, lze učinit jediný závěr – že souhlasila s tím, co jí bylo při kontrole přečteno. Žalovaný použil termín „provozovna“ pro označení těch částí pekárny, kam měli zaměstnanci volný přístup, nikoli do kanceláří. Vyšší autenticitu přisoudil žalovaný výpovědi žalobkyně při kontrole než ve správním řízení. Nelze mít pochybnosti, že by zjištěná osoba při kontrole uváděla nepravdy. Výslechu paní M. nebylo třeba, skutkový stav by dostatečně zjištěn. Je možné, že E. P. si byla vědoma porušení zákona, když nenahlásila nástup do zaměstnání a přitom byla evidována na úřadu práce. Pak by ale také věděla, že vykonává nelegální práci. Ostatní zaměstnanci vypověděli při kontrole, že mají uzavřenou pracovní smlouvu a byli přihlášení k sociálnímu pojištění. To se také potvrdilo. Naopak E. P. vypověděla, že žádnou smlouvu uzavřenou nemá a k pojištění rovněž nebyla přihlášena. Z toho lze vyvodit, že výkon nelegální práce byl umožněn pouze E. P.. Žalovaný odmítl argument žalobkyně, že při nelegální práci by zaměstnávala všechny zaměstnance nelegálně. Naopak, v praxi je právě práce na zkoušku klasickým způsobem výkonu nelegální práce.

[19] Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[20] Podle § 5 písm. e) bod 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *se pro účely tohoto zákona rozumí nelegální prací výkon závislé práce fyzickou osobou mimo pracovněprávní vztah.*

[21] Podle § 140 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti *právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se správního deliktu dopustí tím, že umožní výkon nelegální práce nebo podle § 5 písm. e) bodu 1 nebo 2.*

[22] Hlavní spornou otázkou je existence pracovněprávního vztahu mezi žalobkyní a paní E. P. ve dnech 9. 8. 2013, 11. 8. 2013 a 12. 8. 2013.

[23] K tomu, aby si o skutkovém a následném právním stavu učinily správní orgány závěr, je třeba provést dokazování v souladu s § 51 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Zjištění skutkového stavu musí proběhnout tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, jak to ukládá správnímu orgánu § 3 správního řádu.

[24] V posuzovaném případě bylo dokazování opřeno o jediný důkaz a v jeho rámci o jediné nejasné vyjádření – výpověď E. P. ve správním řízení a její výraz „souhlasí“. Tento důkaz je však v rozporu s jiným důkazem – výpovědí žalobkyně ve správním řízení a dále je v rozporu s podkladem rozhodnutí, tj. vysvětlením E. P. při kontrole.

[25] V samotné výpovědi E. P. ve správním řízení jsou rozpory: svědkyně E. P. uvedla, že má uzavřenou dohodu o provedení práce a dále, že „souhlasí“ na dotaz správního orgánu, zda souhlasí její vyjádření učiněné v rámci kontroly dne 12. 8. 2013, kde svědkyně při vysvětlení tvrdila, že žádnou dohodu ani smlouvu uzavřenou nemá. Žádné další upřesnění při výslechu svědkyně ve správním řízení, s čím měla souhlasit, když svědkyně právě vypověděla, že dohodu uzavřenou měla, již správní orgán nevyžadoval, další otázky nekladl a další dokazování neprováděl. Rozpory ve výpovědi svědkyně ve správním řízení jsou dále i v časových údajích, kdy pro žalobkyni pracovala.

[26] Přitom žalobkyně při svém výslechu ve správním řízení uvedla, že dohodu předávala k podpisu svědkyni E. P. zástupkyně žalobkyně paní M., jejíž výslech navrhla žalobkyně k prokázání svého tvrzení již ve správním řízení. Jestliže správní orgány osvědčily rozpor ve výpovědích žalobkyně a svědkyně a rozpory ve výpovědi svědkyně a navíc rozpor s vysvětlením podaným při kontrole, nemohly se spokojit s provedeným dokazováním a bylo třeba pokračovat v dokazování a mimo jiné vyslechnout paní M.. Nic nebránilo provedení důkazu svědeckou výpovědí paní M.. Koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu se ve správním trestání neuplatní, správní orgán je vázán zásadou vyhledávací (vyšetřovací).

[27] Uzavřít dokazování po provedení účastnické a svědecké výpovědi, které byly v rozporu, a svědecká výpověď byla rozporná samotná, přičemž správní orgán tyto rozpory neobjasnil, bylo předčasné. Pokud paní M. předávala E. P. k podpisu dohodu o provedení práce, lze důvodně očekávat, že svědecká výpověď paní M. by mohla rozptýlit pochybnosti ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Správní orgán I. stupně měl proto paní M. vyslechnout.

[28] Dokazování se provádí ve správním řízení, nikoli před jeho zahájením. Úkony provedené před zahájením správního řízení nemohou být jediným relevantním podkladem trestání za správní delikt; podle § 137 odst. 4 správního řádu nelze použít jako důkazní prostředek záznam o podání vysvětlení; v souzené věci jde navíc o správní trestání, kde jsou na dokazování kladeny vyšší požadavky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2012, čj. 4 Ads 177/2011 – 120, www.nssoud.cz, na který soud pro stručnost toliko odkazuje). Správní orgány uznaly žalobkyni vinnou ze spáchání správního deliktu pouze na základě neurčitého odkazu svědkyně E. P. (výraz „souhlasí“) ve správním řízení na vysvětlení při kontrole. Takto provedené dokazování nemůže obstát, naplnit požadavky spravedlivého procesu a postačovat k potrestání žalobkyně.

[29] Vzhledem k tomu, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění, což je vadou řízení, soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 je právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, v dalším řízení správní orgán vázán.

[30] V dalším řízení správní orgán I. stupně vyslechne svědkyni Marklovou a odstraní rozpory ve výpovědi E. P., případně dle své úvahy provede další dokazování.

[31] Pro úplnost soud podotýká, že správní spis neobsahuje dohodu o provedení práce uzavřenou s E. P. a zaslanou elektronicky správnímu orgánu I. stupně dne 13. 8. 2013, ačkoli o ní správní orgán I. stupně hovoří ve svém rozhodnutí ze dne 11. 8. 2014 na straně 3 (3. odstavec), proto je třeba tuto dohodu z elektronického systému tohoto správního orgánu do správního spisu doplnit (č. I. 4 správního spisu).

[32] Úspěšné žalobkyni v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. soud přiznal odměnu za zastupování, spočívající v odměně za dva úkony právní služby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za převzetí věci a podání žaloby, tj. 2 x 3.100 Kč. Ke každému úkonu přiznal soud paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč, tj. celkem 600 Kč. K celkové částce 6.800 Kč náleží náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč za podání žaloby. K odměně advokáta ve výši 6.800 Kč náleží daň z přidané hodnoty ve výši 1.428 Kč. Celková odměna advokáta za zastupování a náhrada hotových výdajů činí 11.228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 28. 6. 2016

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu